

کسب شجاعت درس جام جهانی برای ایران

نگاه
سعید احمدیان

جام جهانی روسیه برای کشورمان متفاوت‌تر از جام جهانی‌های دیگر بود. رقابت‌هایی که با توجه به همگروگی شاگردان کرش باغول‌های فوتبال سه‌فاره، کمتر هواداری به ثبت عملکرد امیدوارکننده ملی‌پوشان در روسیه خوشبین بود، با این حال اگر چه تیم کشورمان نتوانست رؤیای صعود به مرحله دوم را محقق کند اما کسب چهار امتیاز و نمایش خیره‌کننده مقابل مراکش، اسپانیا و پرتغال، جام جهانی ۲۰۱۸ را تبدیل به یکی از مسابقات خاطره‌انگیز در تاریخ فوتبال ایران کرد.البته برخی منتقدان هم هستند که نسبت به نوع بازی دفاعی تیم کشورمان در روسیه ایراداتی گرفته‌اند و معتقدند تیم ملی باید شجاعانه‌تر در روسیه بازی می‌کرد، با این حال در مجموع می‌توان گفت شاگردان کرش در روسیه نمره قبولی گرفته‌اند، هر چند قابل انکار نیست که با توجه به ظرفیت و استعدادهایی که در فوتبال ایران وجود دارد، این‌توان بالقوه وجود دارد که بتوان بهتر از این نتیجه گرفت.

البته پیش از جام جهانی خیلی‌ها بر این باور بودند که با توجه به فاصله زیادی که فوتبال ایران با اروپا و حتی آفریقا دارد، تیم ملی در روسیه تبدیل به کیسه گل خواهد شد و با سه شکست به تهران باز خواهد گشت اما این اتفاق نیفتاد و نوع نمایش شاگردان کرش فراتر از انتظارها بود. امری که نشان داد فوتبال ایران می‌تواند در صورتی که برنامه‌ریزی مناسبی داشته باشد، رنگ تفریح تیم‌های بزرگ نباشد و نمایش آبرومندانه‌ای داشته باشدو حتی بتواند مقابل تیم‌های بزرگ پیروز شود، مسئله‌ای که می‌توانست در روسیه رخ دهد اما کم‌تجربگی و استرس ناشی از رقابت با تیم‌های بزرگ دنیا سبب شد ملی‌پوشان آن خودباوری لازم را برای نمایش کامل توانایی‌هایشان نداشته باشند به خصوص که جام جهانی روسیه نشان داد تفاوت تیم‌های فوتبال دیگر مانند گذشته نیست و فاصله بین تیم‌های مطرح و گمنام کمتر از قبل شده است. همین است که تا اینجا مسابقات بسیاری از تیم‌های کسب مدعی توانسته‌اند یقه تیم‌های بزرگ را بگیرند. نمونه آن تیمی مانند کرواسی است که امروز در حد یک مدعی نشان داده است.

در چنین شرایطی جام جهانی ۲۰۱۸ می‌تواند درس‌های بزرگی برای فوتبال ایران داشته باشد،در سه‌هایی که توجه و به کارگیری آن ضامن موفقیت‌های فوتبال در جام جهانی‌های آینده است. باال‌بردن تجربه و نترسیدن از تیم‌های بزرگ یکی از مهم‌ترین نکاتی است که باید مورد توجه قرار گیرد. در همین راستاعلاوه بر توسعه زیرساخت‌های فوتبال ملی وباشگاهی در کشور،مسئله مهمی که باید برای آن برنامه‌ریزی کرد، بالا بردن تجربه و بازی با تیم‌های بزرگ و تنه به تنه خوردن ملی‌پوشان با بازیکنان بزرگ برای رختن ترس و استرس است که می‌تواند به فوتبال کشورمان در کم شدن فاصله با فوتبال دنیا کمک کند. به همین دلیل یکی از مهم‌ترین ایراداتی که منتقدان به برنامه آمادسازی تیم کشورمان قبل از جام جهانی می‌گرفتند، نداشتن بازی‌های تدارکاتی با تیم‌های بزرگ بود تا ملی‌پوشان کشورمان در مقابل اسپانیا و پرتغال آن خودباوری لازم را نداشته باشند، امری که به نظر می‌رسد برای آینده فوتبال باید بیشتر از قبل مورد توجه قرار گیرد.

آسیا و آفریقا ضعیف‌تر از همیشه اعتبار جام زیر سؤال؟!

حاشیه
فریدون حسن

جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه به مرحله یک چهارم نهایی رسید. رسیدن هشت تیم از دو قاره امر نکای جنوبی و اروپا به این مرحله هر چند تعجب ندارد اما گویای یک واقعیت است؛ فاصله فاش و تفاوت آشکار میان فوتبال در قاره‌های آسیا و آفریقا و فوتبال روز دنیا.

آسیا با پنج نماینده و آفریقا هم با همین تعداد تیم در جام جهانی روسیه حاضر شدند اما حاصل حضور این ۱۰ تیم تنها صعود یکی از آنها به مرحله یک‌هشتم‌نهایی آن هم با احتساب کارت زرد بود. واقعیت این است که فوتبال آسیا و آفریقا سرشار از استعداد و لژیونر است که تنها و تنها به درد فوتبال باشگاهی اروپا می‌خورند نه بازیکنانی که به کار تیم‌های ملی کشور‌هایشان بیایند. یک‌نگاه کلی به نتایج کسب شده توسط ۱۰ تیم آسیایی و آفریقایی مؤید این نکته است. در جمع آسیاها هم ایران و ژاپن با چهار امتیاز بیشترین لاندوخته دارند که ایران در تقابل با اسپانیا و پرتغال پنج امتیازی حذف شد و ژاپن به لطف کارت زرد کمتر نسبت به سنگال صعود کرد که این صعود هیچ ربطی به توانمندی و استحقاق فوتبال ژاپن ندارد که اگر داشت در مرحله یک‌هشتم‌نهایی بازی ۲ بر صفر برده مقابل بلژیک را ۲ بر ۱ نمی‌باخت و به خانه بر نمی‌گشت.بعد از این دو نماینده به‌ظاهر موفق می‌رسیم به کره جنوبی، استرالیا و عربستان که نتایج فاجعه‌باری به دست آورند. کره جنوبی هر چند المان را برد و حذف شد اما تمام کارهای فوتبال دنیا قبل از نظر صحنه می‌گذارد و بازی پایانی آن گروه شرایط طبیعی فوتبال را نداشت و جزء بازی‌های خاصی به شمار می‌فت و همه می‌دانند که تفاوت سطح فوتبال المان و کره جنوبی پیروزی بر صفر کره نیست.از استرالیا و عربستان هم که چیز زیادی نمی‌توان نوشت و فقط رنگ تفریح بقیه تیم‌ها بودند.

■ **آفریقا بدتر از آسیا**

از قاره کهن که فاصله بگیریم می‌رسیم به آفریقا؛ قاره‌ای که بازیکنان زیادی در فوتبال اروپا دارد، قاره‌ای که تا همین چند جام جهانی قبل می‌شد روی نمایندگانش برای حضور در مراحل پایانی جام جهانی حساب باز کرد اما گویا کفگیر آفریقایی‌ها هم به ته دیگ خورده است. از مصر شروع می‌کنیم که قرار بود با محمد صلاح همه را غافلگیر کند اما نکته غافلگیری شد مردم مصر بودند که تیمشان با سه باخت بد راهی کشورشان شد. مراکش مغرور نیز راه به جایی نبرد و در نهایت با یک امتیاز چمدان‌ها را بست. تونس هم تمام توانش را مقابل پاناما گذاشت تا یک برد بی‌ارزش به دست آورد و راهی خانه شود اما قصه تیرجیره و سنگال متفاوت است. دو کشوری که در جام‌های قبل ارزش‌های خود را نشان داده بودند در این جام کوچک‌ترین نشانی از آن تیم‌های کوبنده و محکم نداشتند و خیلی‌روز از گردونه رقابت‌ها حذف شدند. جالب اینکه آفریقایی‌ها عملکردی به مراتب بدتر از آسیایی‌ها داشتند.

■ **کاهش سهمیه یا از بین رفتن اعتبار**

چنین عملکردی شاید فیفا را به این نتیجه برساند که سهمیه دو قاره را کاهش دهد، هر چند پیشنهاد افزایش تیم‌های حاضر در جام جهانی مورد موافقت قرار گرفته است، ولی با ادامه این روند و حتی حضور تیم‌های ضعیف‌تر قاره‌های آسیا و آفریقا در جام‌های جهانی آینده این ترس وجود دارد که دیگر جام جهانی از اعتبار و اصالت بیفتد و قهرمانی در آن چندان مقبول نیفتد. به همین علت است که به نظر می‌رسد فیفا باید در تصمیم خود تجدیدنظر کند؛ چراکه به‌طور حتم حفظ اعتبار جام جهانی برای فیفا بسیار مهم‌تر از حضور تعداد کثیری از کشورهای از پیش بازنده با سطح فوتبال پایین در جام جهانی است.

گفت‌وگو
شیوا نوروزی

رو یایی بود که تیم ملی فوتبال کشورمان از رسیدن به آن بازماند اما عملکرد د در خشان بوز بلنگ‌ها رضایت مردم را به همراه داشت. شاگردان کرش در آوردگاه روسیه با جان و دل مایه گذاشتند تا از اعتبار فوتبال ایران دفاع دل هموطنان خود را نشاد کنند. اگر چه تیم شایسته کشورمان به حق واقعی‌اش نرسید ولی قد علم کردن تمام دو تیم قدرتمند اسپانیا و پرتغال با نماند ستاره‌هایی که در اختیار داشتند نگاه دنیا به فوتبال ایران را تغییر داد. اصغر مازیار کارشناس و مربی فوتبال در گفت‌وگو با «جوان» آینده تیم ملی را با حضور سرمربی پرتغالی مثبت ارزیابی کرد.

■ ■ ■

ارزایی شما از عملکرد تیم ملی در جام جهانی ۲۰۱۸ چیست؟

معمولاً در سطح جهانی عملکرد تیم‌ها با توجه به نتایج به دست آمده ارزیابی می‌شود. به عنوان مثال برزیلی که پنج‌بار قهرمان جام جهانی شده پنج‌ستاره دارد و کسی به این کار ندارد که برزیل با یک کیفیتی توانسته است به این افتخار دست یابد در نتیجه‌اعداد و ارقام تعیین کننده هستند. به همین دلیل وقتی می‌بینیم تیم ملی در روسیه با کمترین گل خورده بیشترین امتیاز را در پنج دوره حضور ایران در جام جهانی کسب کرده و ته دیگ هم در دست آورده است در نتیجه عملکرد تیم ملی را مثبت ارزیابی می‌کنم.

گزارش
دنیا حیدری

بدون هیچ باختی کافی بود تا انتظارات از تیم کرش بالا برود. همه حرف از صعود به مرحله بعد می‌زدند. اتفاقی که می‌توانست رخ دهد اگر ایران در روسیه اندکی خوش شانس‌تر بود. فرعه‌کنشی جام جهانی که انجام شد، تصور می‌شد انتظارات پایین بیاید. تیم ملی در گروه مرگ قرار گرفته بود آن هم در کنار سه قهرمان. مراکش به عنوان قهرمان آفریقا، اسپانیا به عنوان قهرمان جهان و پرتغال به عنوان قهرمان اروپا. با این وجود اما انتظارات به قوت خود باقی بود. بازی با مراکش اگر چه می‌توانست یادآور بازی با بوسنی در جام جهانی برزیل باشد اما از صحبت‌های مردم و کارشناسان به خوبی مشخص بود که همه انتظار کسب هر سه امتیاز این بازی را دارند و البته خود کرش هم بارها گفته بود که بازی نخست و کسب پیروزی برای شروع، تنها چیزی است که او و شاگردانش به آن می‌اندیشند. اگر چه کمتر کسی از پیروزی برابر اسپانیا حرفی به میان می‌آورد اما برابر پرتغال کمتر کسی حرف از باخت می‌زد و کمترین چیزی که می‌توانست مردم راضی کند، مسأوی بود.

■ **استارت موفق**

بازی با مراکش سخت بود. آنها آمده بودند که با یک شروع طوفانی خودی نشان دهند و شانس برای صعود بخرند. تیم ملی هم تا چند روز قبل با انتقادهای فراوان دست و پنجه نرم کرده بود و هنوز بسیاری در حضور روزه چشمی و عدم حضور سیدجلال و وریا غفوری ایراد می‌گرفتند. با این وجود اما شاگردان کرش هم می‌دانستند که پیروزی در نخستین دیدار تا چه اندازه می‌تواند به ادامه موفق این راه دنیوار کمک کند و شاید همین مسئله باعث شد تا بازی با مراکش همچنان انگیز و دلپه‌ا میز آغاز شود. دلهره‌ای که تا اوایل سپتامبر لحظات بازی نیز به قوت خود باقی بود. شاید چون در نخستین مسابقه از خودباوری و اعتماد به نفس لازم برخوردار نبود و دلیل آن هم بی‌شک عدم برگزاری دیدارهای تدارکاتی مناسب بود. اما آنچه در بازی نخست به وضوح دیده شد، حسن فکاراکی، همکاری و البته روح پرنده‌خواهی بود که باعث شد مراکش چنان تحت فشار قرار گیرد که روی یک

دفاعی بازی نمی‌کردیم نتایج دیگری خورد

دست زد اینجا هم می‌گوییم به ترکیب تیمی که روندی مثبت دارد نباید دست زد. در جام جهانی ۲۰۱۴ رتبه بیست‌وششم را کسب کردیم و در جام ۲۰۱۸ رتبه هجدهم به ایران تعلق گرفت. صعود ۱۰ پله‌ای قابل توجه است. همچنین از نظر گل‌های خورده، در جام جهانی ۱۹۷۸ از رانستین هشت گل خورده، در ۲۰۰۶ آلمان شش گل خورده و حالا در جام ۲۰۱۸ فقط دو گل خورده داریم. با این آمار و عملکرد مثبت، منطقی است کارلوس کرش را که روی بازیکنانش شناخت کافی پیدا کرده و بازیکنان هم او را قبول دارند برای جام ملت‌ها حفظ کنیم.

پس نقش سرمربی پرتغالی در این موفقیت‌ها پررنگ است.

عینو زارعی/ایران

دستورات کادرفنی بود. معتقدم ستاره ایران در جام جهانی تیم ملی بود.

خداحافظی برخی ملی‌پوشان پس از جام جهانی چه تأثیری در تیم ملی دارد؟

سردار آزمون بازیکنی با قابلیت‌های زیاد است که به نظرم تصمیمی احساسی گرفته است. شاید الان هم از تصمیم شپیمان شده باشد. رضا قوچان‌نژاد هم می‌توانست تصمیم بهتری بگیرد هر چند او هم سنش بالای ۳۰ سال است و نهایتاً می‌توانست در جام ملت‌های این دوره در خدمت تیم ملی باشد.

آرام کرذن فضا برای ملی‌پوشان بهترین تدبیر است و باید مشاوره‌های درست به آنها دهیم. نقش رسانه‌ها در این ماجرا پررنگ است و متأسفانه به برخی مسائل بیش از حد دامن زده می‌شود. همین مسئله عوالب خوبی برای تیم ندارد. بازیکنان دیگری هم داریم که پایه‌سن گذاشته‌اند مثل مسعود شجاعی. تیم ملی در جام جهانی ۲۰۱۸ بسیار جوان بود و با میلنگین ۲۵۶ سال‌ها به مسابقات گذاشت و یکی از تیم‌های جوان این دوره محسوب می‌شدیم. حیف است این جوانان از دست بروند و بازیکنی مثل سردار آزمون را باید با مشاوره درست هدایت کرد.

تعمید قرار داد با کرش تصمیم درستی است؟

اگر قرارداد تمدید شده باشد که نمی‌توان کاری کرد. اگر تمدید نشده که هدراسپون و کمیته فنی باید بهترین تصمیم را بگیرند. به عنوان یکی از هواداران تیم ملی، وقتی نتایج تیم ملی را بررسی می‌کنیم عملکرد تیم هر دوره بهتر از قبل بوده است. از آنجا که همیشه می‌گوییم به ترکیب تیم برنده نباید

برای این ادعاست؛ هر دو تیم هجومی بازی کردند و هر کدام سه گل زدند. با این حساب اگر ایران هم در برابر این دو حریف دفاعی ظاهر نمی‌شد بدون شک نتایج تری دیگری رقم می‌خورد.

با این روش می‌توانیم در مسابقات آینده به ویژه جام ملت‌ها موفق ظاهر شویم؟

در جام ملت‌ها قطعاً رد صد دفاعی بودیمان کمتر می‌شود و بازی تهاجمی تیم افزایش می‌یابد. این موضوع را در دوره گذشته جام ملت‌ها شاهد بودیم. در دوره ۲۰۱۵ سیستم رو به جلو را ارائه کردیم و حتی در بازی با عراق ۱۰ نفره توانستیم سه گل به آنها بزنیم. به‌طور کلی سیستم بازی در جام ملت‌ها به هیچ وجه قابل مقایسه با جام جهانی نیست.

کدام بازیکنان را ستاره ایران در جام جهانی می‌پندارید؟ پدیده‌های در این تورنمنت داشته‌ایم؟

واقعیت این است که در روسیه پدیده‌ای نداشتیم. در تیم ما همه بازیکنان از جان و دل مایه گذاشتند و از دروازه‌مان تا مهاجمان همگی دستورات سرمربی را در زمین پیاده کردند. مسلماً تیم ملی کشور ما ستارهای چون مسمی یا رونالدو در ترکیب نداشت ولی مهم این است که همه ملی‌پوشان تلاش‌شان را کردند. البته بازیکنانی بودند که انتظار بیشتری از آنها می‌رفت هر چند شاید وظایفشان در تیم متفاوت بود. مثلاً علیرضا جهانبخش آقاي گل‌لیک هلند، پستی که این بازیکن در تیم الکمار داد با وظایفی که کرش به او در تیم ملی داد متفاوت است. در نتیجه‌اگر بازیکنی مثل شجاعیش همانند لیک هلند در تیم ملی اثربخشی نداشت در واقع به خاطر

۳بازی و ۳تاپلو از تیم ملی در جام جهانی

حسرت بی‌تجربگی و بدشانسی!

روی یک اتفاق دروازه ایران باز شد. اینستا با دریل نبود و فرناندو هیرو که با خوش شانس‌ی در اوایلین روزها قبل از شروع جام بیست و یکم جایگزین لوپتگی شده بود، به خوبی می‌دانست که هیرو به‌همین دلیل بود که سعی کرد از همان دقیقه نخست بازی را هجومی آغاز کند. در طول نیمه اول، اسپانیا با تمام تلاشی که کرد، موفق به باز کردن دروازه بیروانند نشد و هر چه زد به در بسته خورد اما آنچه شاگردان کرش در همان نیمه اول دریافتند این بود که چیزی از قهرمان دنیا کم ندارند. مسئله‌ای که باعث شد نیمه دوم، تعداد حملات ایران روی دروازه اسپانیا و پرتغال امیدوارانه‌تر از قبل هم بود.

■ **باخت ناقص**

یکی از دغدغه‌های اسپانیا بازی با ایران بود، چراکه این تیم اصولاً با بازی برابر تیم‌های دفاعی مشکل دارد و شاگردان کرش بهترین خط دفاع را داشتند.

دست زد اینجا هم می‌گوییم به ترکیب تیمی که روندی مثبت دارد نباید دست زد.

دست زد اینجا هم می‌گوییم به ترکیب تیمی که روندی مثبت دارد نباید دست زد. در جام جهانی ۲۰۱۴ رتبه بیست‌وششم را کسب کردیم و در جام ۲۰۱۸ رتبه هجدهم به ایران تعلق گرفت. صعود ۱۰ پله‌ای قابل توجه است. همچنین از نظر گل‌های خورده، در جام جهانی ۱۹۷۸ از رانستین هشت گل خورده، در ۲۰۰۶ آلمان شش گل خورده و حالا در جام ۲۰۱۸ فقط دو گل خورده داریم. با این آمار و عملکرد مثبت، منطقی است کارلوس کرش را که روی بازیکنانش شناخت کافی پیدا کرده و بازیکنان هم او را قبول دارند برای جام ملت‌ها حفظ کنیم.

پس نقش سرمربی پرتغالی در این موفقیت‌ها پررنگ است.

نقش او در این پیشرفت پررنگ است. این مسئله را می‌توان با آمار و ارقام ثابت کرد. وقتی بازیکنان صحبت می‌کنیم آنها‌از تمرینات و اردو‌ها راضی هستند. در شکل بازی تیم ملی نظم دفاعی به وضوح دیده می‌شود. در صورتی که در سال‌های قبل چنین نظمی نداشتیم. نمونه‌اش شده بود بازی با کره جنوبی در جام ملت‌هاست که گل مسأوی را به خاطر بی‌نظمی در یافت کردیم و در نهایت شکست خوردیم.

تا توجه به اینکه جام ملت‌های آسیا را هم در پیش داریم آیا آینده تیم ملی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

فوتبال ورزشی است که نمی‌توان با قطعیت در مورد آن صحبت کرد ولی همه تیم‌ها برای پیروزی می‌جنگند. امیدواریم تیم ایران به عنوان یک تیم قدرتمند در آسیا در جام ملت‌ها هم نتایج خوبی بگیرد ولی حوادث فوتبالی را نمی‌توان ندیده گرفت. تیم گل اولش را در دقیقه ۹۰ زد و با شدت گرفتن حملات زرم‌ن‌ها کره‌ای‌ها در دقیقه ۹۴ به گل دوم رسیدند. زمانی می‌توانیم بگوییم که کره از آلمان سرتر بوده که این دو گل را در طول ۹۰ دقیقه بازی به نمر می‌رساند و برتری‌اش را تا آخر حفظ می‌کرد.

ایران، استرالیا، ژاپن و کره مدعی قهرمانی جام ملت‌ها هستند. می‌توانیم به حضور در بین چهار تیم پایانی امیدوار باشیم و قهرمانی در جام ملت‌ها برای ما دور از دسترس نیست. هماهنگی تیم با لاست و جوانان انگیزه زیادی دارند. با ادامه ایسن روند می‌توانیم به آینده تیم ملی خوشبین باشیم.

تساوی بود نرسند و با دست‌خالی زمین بازی را ترک کنند آن هم درحالی که چیزی از اسپانیا یکی از قدرتمندترین تیم‌های تیم‌هاست کم نداشتند.

■ **بردی که مسأوی شد**

بازی با اسپانیا اما خودباوری لازم را به شاگردان کرش داده بود. کرش بارها گفته بود بازی با پرتغال سخت‌ترین بازی اوست. همچنین آرزو کرده بود رونالدو مقابل ایران روز خوش نباشد اما برخلاف گفته‌هایش بازیکنی را مأمور مهار رونالدو نکرده بود و با سیاست بی‌تفاوتی نسبت به ابر ستاره تیم ملی حساب کرد. شاگردانش را روانه میدان کرد که اتفاقاً این ترند او به خوبی هم جواب داد و بازیکنی که گران‌ترین مدافعان دنیا نیز از عهده مهارش بر نمی‌آمدند، چنان اسیر یوزهای ایرانی شده بود که در طول بازی هرگز نتوانست حرکت مثبتی انجام دهد به طوری که وقتی از انجام کارات انفرادی ناامید شد، به شوت زدن از هر نقطه زمین برآمد که این تصمیم او نیز با واکنش‌های عالی بیروانند تا کمک ماند. البته به رغم مهار پرتغال در طول نیمه اول، در اوایلین ثانیه‌های باقیمانده از نیمه نخست، ریکاردو کوارزما نخستین گل بازی را به ثمر رساند. در ادامه داور به ناقص برای پرتغال پناحتی گرفت و بیروانند به زیبایی ضربه رونالدو را مهار کرد تا ستاره پرتغالی‌ها چنان برآشفته شود که حرص خود را در خطایی غیر اخلاقی و بدون توپ روی پورعلی گنجی خالی کند، خطایی که البته داور با جابجایی به با استفاده از کمک داور ویدئویی با کارت زرد پاسخ را داد. هر چند کمترین جریمه این خطا کارت قرمز بود اما مشامات داور با ستاره پرتغالی‌ها، مانع از احقاق حق ایران شد. با این وجود اما دقیقه ۹۳ کریم انصاریفرد توانست روی ضربه پنالتی که سردار آزمون به زیبایی روی هند حریف گرفته بود، گل تساوی را به ثمر برساند.

تیم ملی ایران همانطور که انتظار می‌رفت، مراکش را برد و با پرتغال مساوی کرد اما به اسپانیا باخت. حال آنکه توان پیروزی برابر اسپانیا و پرتغال را هم داشت ولی بی‌تجربگی و بدشانسی و صد البته نامهربانی داور باعث شد با یک امتیاز کمتر از اسپانیا و پرتغال پنج امتیازی، از صعود بازمانده و در عین ناباوری و شایستگی، جام جهانی را ترک کند. جامی که ایران را به راحتی از دست داد تا حسرت صعود یک بار دیگر بر دل‌مان بماند.